

til Underofficerer som Officerer, har man ikke gjort dette, men vi ere gjennemgaaende bleven staaende ved de Tal, som ifølge Loven af 1868, i hvilket Navn de større Skibe og det større Antal Kanoner endnu fandtes, var gjældende, og vi have dertil føiet et Tilleg med Hensyn til Alt, hvad der kræves for Forterne og for Søminerne; hele det Officersantal, som kræves til Søminetjenesten og til Forttjeneste, er bevilget i de Endringsforslag, der her ere stillede fra Flertallets Side. Dette gjælder ikke blot i den Forstand, at vi have givet de Officerer, som behøves til Tjeneste ifølge Ministeriets Oplysninger om, at et forøget Antal Officerer og Underofficerer var nødvendigt, naar Sømineafdelingen skulde overføres helt under Søetaten, men vi have bevilget Alt, hvad der ifølge Bemandingsreglementet er nødvendigt for Søminetjenesten og Forttjenesten, og foruden at vi have beholdt, hvad der staaer, have vi endda føiet Noget til. (Ravn: Nei!) Jeg skal i saa Henseende med Hensyn til Kommandørerne oplyse, at der have vi føiet de to Kommandører til, der ere nødvendige til Søminerne og Forterne, medens vi paa den anden Side ere gaaede to Kommandører ned, nemlig fra 19 til 17. Af Kapitainer ville vi give det samme Antal, som Regjeringen har foreslaaet. Der er foreslaaet en Forsøgelse paa Grund af Forterne saa stor, at Antallet af Kapitainer i Regjeringens Forslag ikke er en eneste mere. Med Hensyn til Premierlieutenanter gif Forslaget af 1868 ud paa at opstille 67. 3 Navn forlanges der 64, og vi ville ligeledes give 64, altsaa det samme Tal; men fra vore 64 gaar der af Hensyn til Forterne 8 eller 10, og altsaa bliver Tallet 54 eller 55. Deraf er der 7 a 8, som Regjeringen har forlangt til Søminerne, men der vil vistnok efter al Sandsynlighed ikke blive brugt mere end 6 eller 7 — Bemandingsreglementet viser 7 — og altsaa afsætte vi Regjeringen en Premierlieutenant. Jeg skal forøvrigt ikke prale af denne ene Lieutenant — det er ikke noget videre —, men det viser, at fra vor Side er der ikke noget Kniberi tilstede. — Med Hensyn til Underofficerer finder det Samme Sted, idet man gjennemgaaende vil kunne komme til vore Tal ved at lægge det, der hører til Miner og Forter, til, hvad der bevilgedes i 1868; men jeg tror, at der paa enkelte Steder endog har fundet noget Tilskud Sted. Hvad Matroskorpset angaar, have vi ganske vist strøget 3 Overbaadsmænd, som ikke have Anvendelse, og som tidligere fandtes paa „Danebroge“, „Skjold“ og „Lørdenskjold“. De ere komne over paa „Gorm“, „Odin“ og „Lindormen“, og jeg tror ogsaa, at der er kommen een paa „Rolf Krake“, hvor der ingen var før. Men til saaledes at holde Overbaadsmænd levende og flytte dem om paa Skibe, saa længe de holde Livet, har man ikke fundet Anledning, navnlig da det af andre Grunde ikke er saa overordentligt ønskeligt at have

Overbaadsmændsklassen saa stor. Avancementsforholdene mellem Underofficererne i Matroskorpset og i Artillerikorpset ere saaledes fuldstændig forskellige; i Matroskorpset ville de efter Regjeringsforslaget være gunstigere end i Artillerikorpset. Hvorfor dog ikke stille disse to Korps under lige Forhold? Derfor ere vi, som sagt, gaaede ned fra 9 til 7 Overbaadsmænd. Dette er det eneste Punkt af Betydning, hvori vi ere gaaede under Loven af 1868. Derimod have vi indrømmet de 18 Baadsmænd, og fra de 47 Underbaadsmænd ere vi gaaede ned til det samme Tal som i 1872. Jeg kan altsaa ikke erkjende Andet, end at vi med Hensyn til Kadrene have vist overordentlig stor Beredvillighed; men jeg skal gjentage, hvad jeg har sagt, at disse Tal kunne blive Gjenstand for yderligere Forhandling, naar det maatte blive bevist, at en Forsøgelse er absolut fornøden. Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Søværnetjenesten bør komme ind under Værtschefen eller Fortchefen, tror jeg væsentlig vil afhænge af Ministeriet. Den Stilling, vi have givet Værtschefen, hvorved vi spare en Admiral, er ikke blot besparende, men tillige begrundet i Paris i den senere Tid. Saavidt jeg husker, har selv den nuværende Marineminister sølt Nytten af at kunne flytte en Værtschef — saa vidt jeg veed, er den nuværende Værtschef udnævnt af den nuværende Marineminister — og derfor have vi troet, at vi i dette Forslag meget let kunne stemme med den ærede Ministers hele Betragtningssmaaade. Os forekommer det heldigt, at der ikke er en aldeles fast Chef paa Værftet; thi det er dog nødvendigt, og bliver navnlig ved den nye Ordning mere og mere nødvendigt, at Ministeriet kan have Haand i Hante med, hvad der sker paa Værftet. Derfor er det bedre, at vi blive ved den Ordning, som hidtil har bestaaet. Med Hensyn til Skolen maa jeg atter her gjøre den Bemærkning, at den første Gang, da et saadant Forslag forelægges, maa det ikke i alle Enkeltheder betragtes som rigtigt; men Grundtanken i Forslaget tror jeg, jeg kan have som rigtig selv overfor den ærede Ministers Bemærkninger. Den ærede Minister gif ud fra en Sammenligning af den Undervisning, der her er givet Søofficerer, med den, der gives dem i andre Lande, navnlig i Frankrig og Preussen — den ærede Minister gjorde forøvrigt opmærksom paa, at dette ikke havde stor Betydning, thi vi kunde ikke konkurrere med Preussen — samt i Holland, hvis Skole er i preussisk Stil, og endelig i Sverige, som er stærkt paa Veie til at følge vort Exempel. Nuvel, ligesom det har fulgt det i 1868, kunne vi have Haab om, at Sverige vil følge os nu med Hensyn til Skolen, da det synes, at vi i Skandinavien give Lønen an i saa Henseende. Men er det ikke rigtigere at se bort fra Sammenligninger med fremmede Lande? Vi maa sammenligne Flertallets Forslag med, hvad der